

Warszawa, dnia 05 września 2008 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

Maciej Nowicki

DZKiZRpek/zk/073/2422/08/jm/MK

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Odpowiadając na oświadczenie Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, Pana Wojciecha Skurkiewicza (pismo znak: BPS/DSK-043-778/08) dot. ochrony klimatu i emisji CO₂, przekazuję następujące informacje.

Od dnia 4 sierpnia br. decyzją Premiera Donalda Tuska, który na wniosek prof. Macieja Nowickiego, Ministra Środowiska, powołał mnie na stanowisko podsekretarza stanu w Ministerstwie Środowiska, jestem odpowiedzialny m.in. za sprawy związane ze zmianami klimatu i emisją CO₂.

Mogę zapewnić, że obecny Rząd zdaje sobie sprawę z odpowiedzialności, jaka na nim spoczywa w związku z koniecznością podjęcia istotnych w skutkach decyzji gospodarczych, związanych z ochroną klimatu i wspólnotowym systemem handlu uprawnieniami do emisji.

Projekt rozporządzenia Rady Ministrów *w sprawie przyjęcia Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do emisji dwutlenku węgla na lata 2008-2012 dla wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji ze zmianami* na dzień 16.05.2008 r. został uchwalony przez Radę Ministrów w dniu 1 lipca br.

Rząd Polski, stojąc przed koniecznością dostosowania polskiego Krajowego Planu Rozdziału Uprawnień do emisji CO₂, przesłanego Komisji Europejskiej w czerwcu 2006 r. i opartego o prognozy produkcyjne instalacji, do decyzji Komisji Europejskiej z dnia 26 marca 2007 r. dotyczącej krajowego planu rozdziału uprawnień do emisji gazów cieplarnianych podjął decyzję o ograniczeniu przydziałów uprawnień wynikających z prognoz. Ostateczny kształt rozporządzenia jest efektem uwzględnienia uwag otrzymanych w procesie jego powstawania w toku konsultacji społecznych i uzgodnień międzyresortowych.

Rozporządzenie to zostało w dniu 11 lipca br. przekazane do Komisji Europejskiej. Po otrzymaniu stanowiska Komisji, przy którym nie zostaną wniesione dalsze zastrzeżenia odnośnie notyfikowanego KPRU II, będzie można uznać, że procedura uzgodnieniowa została zakończona. Wówczas rozporządzenie zostanie podpisane przez Premiera i ogłoszone w Dzienniku Ustaw.

W związku z zainteresowaniem Pana Senatora organizacją przez Polskę COP 14 przekazuję poniżej najważniejsze informacje dot. tej sprawy.

Zgodnie z decyzją podjętą na posiedzeniu Rady Ministrów 29 listopada 2006 r., Minister Środowiska w imieniu Rządu przekazał Sekretarzowi Wykonawczemu Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, oficjalne zgłoszenie kandydatury Rzeczypospolitej Polskiej jako gospodarza 14. sesji Konferencji Stron Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu wraz z 4. sesją Spotkania Stron Protokołu z Kioto (COP 14/CMP 4) oraz spotkaniem organów pomocniczych, które odbędą się w dniach od 1 do 12 grudnia 2008 roku. W dniu 2 listopada 2007 r. Minister Środowiska skierował do Rady Ministrów wniosek o wyrażenie zgody na podpisanie umowy pomiędzy Rządem RP a Sekretariatem Konwencji w sprawie organizacji 14. sesji Konferencji stron wraz ze 4. Spotkaniem Stron Protokołu z Kioto oraz 29. sesji organów pomocniczych. Rada Ministrów 13 listopada 2007 roku w drodze uchwały wyraziła zgodę na związanie RP umową poprzez jej podpisanie, nie wskazując jednak zarówno źródła finansowania tego przedsięwzięcia, jak też nie zabezpieczając żadnych środków na ten cel w projekcie budżetu państwa na 2008 rok.

W trakcie 13. sesji Konferencji Stron Konwencji oraz 3. Spotkania Stron Protokołu z Kioto, 14 grudnia Konferencja przyjęła decyzję akceptującą ofertę Polski na organizację 14. sesji Konferencji Stron, 4. Spotkanie Stron PK oraz 29. sesję organów pomocniczych w dniach 1-12 grudnia 2008 roku w Poznaniu. 17 stycznia 2008 r. w siedzibie Sekretariatu w Bonn w imieniu Rządu RP umowę podpisał Pan Maciej Nowicki, Minister Środowiska, co dało formalną podstawę do rozpoczęcia przygotowań do organizacji Konferencji.

Ministerstwo Środowiska podejmuje w związku z COP 14 szereg działań, których celem jest przygotowanie obrad dla uczestników COP 14. Dodatkowo planowane są działania służące podniesieniu świadomości społecznej w zakresie zmian klimatu i edukacji proekologicznej.

Proces przygotowania do konferencji jest na zaawansowanym etapie. Pozytywnie sytuację w Polsce ocenia główny organizator Konferencji COP 14, czyli Sekretariat Konwencji Klimatycznej ONZ (UNFCCC), co potwierdziła wizyta przedstawicieli Sekretariatu UNFCCC w Polsce. Także środowisko międzynarodowe z wielkim zainteresowaniem śledzi przebieg naszych przygotowań i oczekuje na Konferencję w Poznaniu, czego dowodem był briefing przedstawicieli strony polskiej na sesji Rady Społeczno-Ekonomicznej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku, zorganizowany w dniu 11 lipca 2008 r. Podczas briefingu przedstawiciele Grupy G77 i Chin pozytywnie ocenili postęp w przygotowaniach.

Dla zapewnienia koordynacji przygotowań logistycznych do Konferencji, w Ministerstwie Środowiska powołano zespół ds. organizacji COP 14 pod przewodnictwem Pana Janusza Zaleskiego Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Środowiska. Działania obejmują również kompetencje innych resortów, Prezes Rady Ministrów powołał międzyresortowy zespół ds. COP 14, w skład którego weszli przedstawiciele Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Infrastruktury, Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministerstwa Finansów oraz Ministerstwa Zdrowia.

- Podjęte działania informacyjne to m.in.:
- briefing dla ambasad w Warszawie – 27 maja br.
- udział zespołu COP 14 w 28. sesji Organów Pomocniczych Konwencji i Protokołu w Bonn – 4-13 czerwca br.
- briefing dla delegacji w Bonn – 12 czerwca br.
- briefing dla delegatów podczas lipcowego spotkania ECOSOC w Nowym Jorku – 11 lipca br.
- briefing dla delegatów spotkania przygotowawczego w Akrze (Ghana) w dniu 22 sierpnia br.

- bieżący mailing informacyjny do krajowych punktów kontaktowych oraz przedstawicieli ambasad
- Przygotowywanie kampanii edukacyjnej
- Promocja wystawy prezentującej praktyczne rozwiązania i technologie pozwalające na ograniczanie emisji, która będzie wydarzeniem towarzyszącym COP 14
- Bieżąca współpraca z mediami (w tym opracowanie planu szkoleń dla dziennikarzy)
- Działania promocyjne za granicą:
 - Dzień Polski podczas Expo w Saragossie, stoisko informacyjne w Bonn oraz w Aktrze
- Publikacje w mediach krajowych i zagranicznych, m.in. w: Polish Market, The Parliament
- Przygotowanie materiałów promocyjnych i informacyjnych na temat Konferencji, np. folder informacyjny dystrybuowany w kraju i za granicą, materiały wizualne oraz multimedialne
- Aktualizowanie serwisu internetowego Konferencji i rozszerzanie jego zasobów.

Ministerstwo Środowiska w ramach przygotowań do COP 14 organizuje wiele przedsięwzięć, których celem jest podniesienie świadomości społecznej w zakresie zmian klimatu i edukacja proekologiczna.

Celem zapewnienia powszechnej dostępności informacji o przygotowaniach do Konferencji, w maju br. został uruchomiony dedykowany serwis internetowy pod adresem: www.cop14.gov.pl. Na stronach internetowych umieszczane są na bieżąco aktualne informacje dla uczestników Konferencji, dotyczące m.in.: miejsca obrad, usług dla uczestników, zakwaterowania, transportu, wystawy, informacje prasowe itp. Serwis dostępny jest w języku polskim i angielskim.

W odniesieniu do pytania Pana Senatora dot. osiągnięć Polski w ograniczeniu efektu cieplarnianego przekazuję poniżej informacje.

Polska będąc stroną Protokołu z Kioto przyjęła zobowiązanie do zredukowania emisji gazów cieplarnianych o 6% w okresie 2008-2012, w stosunku do roku 1988 jako roku bazowego¹⁾. Rok bazowy obejmuje dane z emisji gazów: dwutlenku węgla, metanu i podtlenku azotu z roku 1988 oraz gazy przemysłowe z grupy fluorowęglowodorów (HFCs), perfluorowęglowodorów (PFCs) oraz sześciofluorku siarki z roku 1995. Przemiany polityczno-gospodarcze zachodzące od 1990 r. oraz szereg inwestycji proekologicznych podejmowanych przez polski przemysł spowodowały, że Polska już od początku lat dziewięćdziesiątych wypełnia cel nałożony na nasz kraj w Protokole z Kioto. Polska w roku 2006 osiągnęła znaczną redukcję emisji w stosunku do roku bazowego (1988) - emisja gazów cieplarnianych zmniejszyła się o 29%. W całkowitej emisji gazów cieplarnianych w 2006 roku dominuje dwutlenek węgla (80%), metan stanowi 11% zagregowanej²⁾ emisji gazów cieplarnianych, podtlenek azotu zaś 8,2%. Proporcje składu zagregowanej emisji gazów cieplarnianych zmieniły się w 2006 r. w stosunku do roku bazowego 1988 w kierunku zmniejszenia udziału dwutlenku węgla na rzecz metanu i podtlenku azotu. Gazy przemysłowe stanowią ok. 1% zagregowanej emisji gazów cieplarnianych.

A zatem krajowy cel zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych objęty załącznikiem B do Protokołu z Kioto (6% w stosunku do roku 1988) pozostaje bez zmian i nie ma zagrożenia, że mógłby on nie zostać przez Polskę osiągnięty.

Polska zatem posiada nadwyżkę, która stanowi niewykorzystany limit emisji gazów cieplarnianych wynikający ze zobowiązań redukcyjnych Rzeczypospolitej Polski w okresie 2008-2012 w ramach Protokołu z Kioto. Pula emisji do wykorzystania i zagospodarowania to tzw. jednostki AAUs (Assigned Amount Units).

¹⁾ Kraje z gospodarką w okresie przejściowym otrzymały prawo do wybrania innego roku bazowego niż 1990. Polska przyjęła jako rok bazowy rok 1988, który był ostatnim przed kryzysem rokiem względnie normalnego funkcjonowania gospodarki i w którym to emisje gazów cieplarnianych były najwyższe w dekadzie.

²⁾ Emisja gazów cieplarnianych innych niż CO₂ przeliczana jest według ich potencjału ociepleniowego tzw. GWP (Global Warming Potential): dla CH₄ wynosi on 21, dla N₂O - 310.

Według obecnej sytuacji międzynarodowej potencjalnie największe nadwyżki jednostek przyznanej emisji AAUs posiada Rosja i Ukraina. Polska nadwyżka na tym tle jest również znacząca, ale biorąc pod uwagę obecną sytuację na światowym rynku AAUs, wskazującą na ogromną nadpodaż jednostek, sprzedaż własnej nadwyżki stanowi wyzwanie dla Polski. W świetle wysokiej konkurencji wymienionych krajów na rynku światowym istnieje pilna konieczność wprowadzenia stosownych rozwiązań prawnych i organizacyjnych umożliwiających uruchomienie mechanizmów pozwalających na wykorzystanie polskiej nadwyżki.

Większość krajów z załącznika B Protokołu z Kioto, które mają problemy z wywiązaniem się z celów redukcyjnych Protokołu z Kioto nie będzie w stanie osiągnąć ich jedynie działaniami krajowymi oraz poprzez udział w mechanizmach JI i CDM (zakup jednostek CERs i ERUs). To oznacza, iż będą musiały skorzystać z międzynarodowego handlu emisjami i zakupu jednostek AAUs. Według szacunków Banku Światowego największe zapotrzebowanie będą miały kraje EU-15 (blisko 40% globalnego zapotrzebowania na kredyty węglowe (carbon credits) i Japonia. Teoretycznie zapotrzebowanie istnieje również w przypadku Kanady, ale jej obecna polityka koncentruje się na działaniach krajowych i kraj ten nie jest zainteresowany transakcjami AAUs.

W związku z powyższym, zakupem jednostek AAUs od Polski są zainteresowane m.in. kraje takie, jak: Austria, Belgia, Dania, Japonia, Hiszpania, Norwegia, a także instytucje międzynarodowe np. Bank Światowy. Obecnie Polska prowadzi negocjacje w tej sprawie.

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU

Bernard Błaszczyk